

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA przeciwko Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-377/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie „sądu państwa członkowskiego” — Tribunal Arbitral Tributário — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuły 4 i 7 — Podwyższenie kapitału zakładowego spółki kapitałowej — Opłata skarbową obowiązująca w dniu 1 lipca 1984 r. — Późniejsze zniesienie tej opłaty skarbowej, a następnie ponowne jej wprowadzenie)

(2014/C 282/21)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one ponownemu wprowadzeniu przez państwo członkowskie podatku kapitałowego od czynności podwyższenia kapitału zakładowego objętych zakresem stosowania pierwszego z tych przepisów, które podlegały takiemu podatkowi w dniu 1 lipca 1984 r., ale następnie zostały z niego zwolnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 7 kwietnia 2014 r. – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH przeciwko Bundesvergabeamt

(Sprawa C-166/14)

(2014/C 282/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

Pozwany organ: Bundesvergabeamt

Uczestnik postępowania: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft; Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger; Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, a w szczególności ogólne zasady równoważności i skuteczności oraz dyrektywę Rady 89/665/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane w brzmieniu dyrektywy 2007/66/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym wniosek o stwierdzenie naruszenia na gruncie prawa zamówień publicznych musi zostać złożony w ciągu sześciu miesięcy po zawarciu umowy, w wypadku gdy stwierdzenie naruszenia prawa zamówień publicznych stanowi przesłankę nie tylko dla unieważnienia umowy, lecz także do wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 335, s. 31.

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 27 lutego 2014 r. w sprawie T-226/12
Lidl Stiftung & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki
towarowe i wzory), wniesione w dniu 7 maja 2014 r. przez Lidl Stiftung & Co. KG**

(Sprawa C-224/14 P)

(2014/C 282/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lidl Stiftung & Co. KG (przedstawiciele: M. Wolter, M. Kefferpütz, A.K. Marx, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 lutego 2014 r. (sprawa T-226/12);
- w wypadku uznania odwołania za uzasadnione, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 21 marca 2012 r. (R 2380/2010-1) jak wniesiono o to w postępowaniu przed Sądem;
- obciążenie OHIM, jako strony pozwanej w postępowaniu przed Sądem, kosztami postępowania przed Sądem i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu Lidl Stiftung & Co. KG podnosi trzy zarzuty przeciwko zaskarżonemu wyrokowi:

- 1) naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ i zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95⁽²⁾ w związku z art. 15 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Sąd dokonał błędnej wykładni wymogów dotyczących dowodu rzeczywistego używania znaku, na który powołano się w sprzeciwie w rozumieniu owych przepisów;
- 2) naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Sąd dokonał błędnej wykładni wymogów dotyczących uznania używania znaku, na który powołano się w sprzeciwie w innej formie niż zarejestrowana za stanowiące rzeczywiste używanie w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- 3) naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Sąd dokonał błędnej wykładni wymogów dotyczących oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.